

modede Hel-Harg i Bringstrup være, selv om den ikke skulde have været brugt i Haketoget. Den dybe Dal har endnu et eget dystert Præg, som vel har været stærkere før.

For at sige noget ordentligt om den maa man imidlertid have ganske anderledes Rede paa den formodede Heldyrkelse, Dyrkelse af Døden.

Nu er „Kong Sigers Grav“ en Lucernemark, Mindestenene danner Bund i den Hovedlandevej, som Avtomobilerne suser henad om Kap med Expressstogene, der spyr deres Damprøg ud over den drænede Valbrønd, og Banearbejderne stamper Gruset fra Signes Bur fast om de rystende Sveller. I Buret dernede paa Pladsen staar et Damptärskeværk, og paa de minderige Marker høster Selvbinderen en gylden Sæd. For 140 Aar siden var begge Sogne fulde af Kæmpehøje, omkrandsede med store Stenkredse, til Dels kronede med store Stengrave. Det er ryddet saa forsvarligt, at det næsten er uforsvarligt, og navnlig er Stenene borte. Men der er alligevel Sans for de gamle Minder; og i de anseelige grundmurede Gaarde, hvor der er finere og lunere end i Kong Sigers „Slot“, har man slet ikke glemt dem, der gik forud. Desværre er de Tider endnu ikke forbi, da der kæmpes som i Kong Sigers Dage. Den gamle Historie er jo slet ikke nogen hyggelig Historie, men det bør fremhæves, at det, der i gamle Dage betog Folk i den, var dens Tale om *Troskab*.
